

ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔξωθεν ἀκούσει τὸ συμβούλιον, ἐμβήκε παράνυκτα καὶ τὸν ἐξωλόθρευσε μὲ ὅλην του τὴν συγγένειαν.

Ἐφερε πολλοὺς πολλὰκις εἰς ἀπώλειαν ἢ πλεονεξία.

Μέθυσος πατὴρ καὶ υἱός.

— Δὲν ἐντρέπεσαι, ἔλεγε πρὸς τὸν υἱόν του μέθυσος πατήρ, νὰ πίνῃς τόσον πολὺ; — Πάτερ μου, ἀπεκρίθη κλονούμενος ἀπὸ τὴν μέθην ὁ υἱὸς, φοβοῦμαι μὴ φανῶ καταφρονητὴς σου, ἐὰν δὲν μιμοῦμαι τὰς πράξεις σου.

Μάταια νουθετεῖς τοὺς ἄλλους, ἂν δὲν ἀπέχῃς ἀπ' ὅσα ν' ἀπέχωσι τοὺς παραγγέλλεις.

Διδάσκαλος καὶ μαθητής.

Διδάσκαλος, βλέπων ἕνα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅστις ἔσκυψε νὰ ἐπάρῃ τὸ ὅποιον εὔρε καταγῆς σῦκον, τὸν ἤλεγξεν αὐστηρὰ ὡς κοιλιόδουλον· καὶ ἀρπάσας μὲ μεγάλην ὀργὴν τὸ σῦκον, τὸ κατέπιεν αὐτός.

Πολλὰι πολλὰκις συμβουλαὶ καὶ νουθετίσεις ἀποβλέπουσι τὸ συμφέρον τοῦ συμβουλευόντος.

ΑΠΟ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΑΣΤΕΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

[Μετὰφρασις Κοραῆ].

Εἰς ναυαγίου μέγαν κίνδυνον, ἐπρόσταξεν ὁ καρaboκύριος τοὺς διαβάτας νὰ ῥήξωσιν εἰς τὴν θαλάσσαν ὅλα τὰ βάρη, διὰ νὰ σωθῶσιν. Εἰς ἀπ' αὐτοὺς ἐπῆρε πρῶτην τὴν γυναικὰ του καὶ τὴν ἔρρηξε, λέγων, ὅτι παρ' αὐτὴν ἄλλο βαρύτερον νὰ ῥήξῃ δὲν εἶχε.

* *

Εἰς οἶκον πολλὰ πτωχοῦ ἀνθρώπου ἐμβήκε τὴν νύκτα κλέπτῃς, καὶ ἐψηλάφα εἰς τὸ σκότος νὰ εὔρῃ τίποτε. Ὁ πτωχὸς, ὡς τὸν ἐνόησε·

— Ψηλάφα, ψηλάφα, ταλαίπωρε, (τὸν εἶπε) νὰ ἰδῶ ἂν ἦσαι καλὸς νὰ εὔρῃς σὺ τὴν νύκτα ὅ,τι δὲν εὐρίσκω ἐγὼ τὴν ἡμέραν».

* *

Ἐδιηγεῖτό τις εἰς συμπόσιον ἄπιστα πολλὰ καὶ παράδοξα μὲ τόσον ἀγῶνα, ὥστε νὰ ἰδρῶσιν. Ἐξεφώνησε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἀπόφθεγμα τοῦτο· «Ὅστις λαλεῖ τὴν ἀλήθειαν δὲν κοπιᾷζει».

— Ἐκατάλαβα τώρα, διατί ἰδρώσες τόσον, τὸν εἶπεν εἰς ἀπὸ τοὺς συμπότας.

* *

Εἰς συντροφίαν ἱατρῶν ἔπεσε λόγος περὶ τοῦ «Ποῖα ἦσαν τὰ καλῆτερα ἱατρικὰ νὰ ὀξύνωσι τὴν ὄρασιν». Ὠνόμαζεν ἄλλος ἄλλο, καὶ νὰ συμφωνήσωσι δὲν εἰμποροῦσαν, ἐὼς εἰς ἀπὸ τοὺς

ἀκούοντας τοὺς εἶπεν· «Ἐξοχώτατοι ἱατροί, τὸ καλῆτερον ἱατρικὸν τῆς ὀράσεως εἶνε ὁ φθόνος. — Πῶς τοῦτο; (τὸν ἠρώτησαν μὲ ἀπορίαν). — Ὅτι (τοὺς ἀπεκρίθη) ὁ φθόνος βλέπει μεγαλύτερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι τὰ εὐτυχήματα τῶν ἄλλων.

* *

Ἐπαραιοῦτο φιλόργυρος πρὸς ἕνα τῶν φίλων του, λέγων, — Τί σ' ἔκαμα καὶ μὲ διασύρεις εἰς τὸν κόσμον, ὅτι πωλῶ τὰ παλαιὰ μου ὑποδήματα;

Καὶ ὁ φίλος ἀπεκρίθη·

— Ψεύδεται ὅστις μ' ἐδιάβαλε περὶ τούτου· δὲν εἶπα ὅτι πωλεῖς, ἀλλ' ὅτι ἀγοράζεις παλαιὰ ὑποδήματα.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΟΡΑΗ

Αἱ δυστυχίαι εἶνε τῆς ἀρετῆς ἢ παλαιστρα, εἰς τὴν ὁποίαν διακρίνεται ὁ ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἀνανδρον ἀθλητήν. Πότε ἄλλοτε ἔχει τις νὰ δεῖξῃ μὲ πλειοτέραν βεβαιότητα, ὅτι εἶνε φρόνιμος, ἂν δὲν τὸ δεῖξῃ εἰς τὴν συμφορὰν του; Τὸ νὰ συμβουλευῇ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνώσιν· τὸ νὰ τὰ ἐργάζεται, ὅταν ἡ χρειαὶ τὸ καλέσῃ, εἶνε μόνῃς ἀνδρείας καὶ φρονίμου ψυχῆς προτέρημα.

Σπούδασε μάλιστα τὴν ἀνατροφὴν τοῦ στήθους, ἥτις μόνῃ μορφώνει τοὺς ἀληθεῖς ἀνδρας καὶ τὰς ἀνδρείας γυναῖκας, παρὰ τὴν ἀνατροφὴν τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πλάσσονται οἱ καταχρηστικῶς ὀνομαζόμενοι χρηστοῖς οὗτοι καὶ ἐράσμιοι (aimables) καὶ κομφοὶ ἀνδριαντίσκοι. Ἐχε καὶ τοῦτο εἰς τὴν μνήμην σου, ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶνε πρᾶγμα ἐθιστὸν καὶ ἀποκτάται, ὡς ὅλα τὰ ἀποκτώμενα, ἀπὸ μακρὰν συνήθειαν, ἥτις καταντᾷ εἰς ἕξιν καὶ σχεδὸν εἰς δευτέραν φύσιν. Ἀλλὰ τὸ ἔθος τοῦτο πρέπει ν' ἀρχίσῃ μ' αὐτὴν τὴν νηπιώδη ἡλικίαν. Καθὼς ὅστις συνειθίσῃ παιδιόθεν τὸν καφὲν, ἢ τὸν βρωμισμένον ταμβάκον, κρίνει τὴν στήρηνσιν του μεγάλην δυστυχίαν, ἀπαράλλακτα, φίλε μου, καὶ ὅστις συνειθίσῃ ἀπὸ μικροῦ νὰ χαίρῃ εἰς τὰ δίκαια, καὶ νὰ ἀγανακτῇ εἰς τὰ ἀδίκαια, τὴν αὐτὴν ἕξιν καὶ συνήθειαν θέλει ἔχει καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ζυμωθῇ μὲ τοιαύτην ἕξιν τὸ παιδίον, πρέπει νὰ ᾔνε περικυκλωμένον ἀπὸ χρηστὰ παραδείγματα, καὶ μακρυσμένον, ὅσον δυνατόν, ἀπὸ κακοὺς λόγους καὶ κακὰς πράξεις.

Ὅταν τις ἀπὸ σῆς, διὰ πυρκαϊᾶν ἀναμμένην εἰς οἶκον γείτονος, ὅχι μόνον τρέχει εἰς βοή-